

Leiden, 30 juni 2014

Geachte Kamerleden,

Morgen stemt u over enkele aangehouden moties die zijn ingediend over de (overgangs)Regeling langdurig verblijvende kinderen (Kinderpardon) tijdens het VAO van 10 juni 2014. Morgen beslist u daarmee over het lot van naar schatting 600 kinderen die buiten het Kinderpardon vallen en nu na langdurig verblijf in Nederland met uitzetting worden bedreigd.

Foute hokje

Het gaat om kinderen zoals Mina. Een jongen die vijftien jaar geleden in Den Haag werd geboren, sindsdien Hagenees is en droomt van een carrière als journalist. De afgelopen weken was hij bij alle debatten over het Kinderpardon in de hoop ergens een lichtpuntje te vinden. Dat vond hij niet. Mina krijgt geen Kinderpardon omdat zijn ouders de verkeerde procedure hebben ingezet om een verblijfsvergunning te krijgen, geen asielpcedure. Kwestie van het foutje hokje aangevinkt, nota bene op aanraden van hun advocaat in 1998. Zijn ouders vluchtten in 1998 vanuit Egypte naar Nederland vanwege de problemen die zij als christelijk orthodoxen ondervonden. Met evenveel recht hadden ze dus asiel aangevraagd. Een fatale vergissing die nu Mina's leven bepaalt. U kunt die 'fout' herstellen door morgen te stemmen voor de motie (nr. 1832) die oproept een oplossing te vinden voor kinderen zoals Mina.

Het gaat morgen ook om kinderen als Ahmed, elf jaar, negen jaar in Nederland. Hij is als de dood dat hij terug moet naar Irak, nog altijd, en nu meer dan ooit, een land in brand. Hij is in beeld van de gemeente Amstelveen, niet in beeld van het Rijk. Vorige week behaalden verschillende moties hierover geen meerderheid. Morgen ligt er nog 1 voor (nr. 1835). De laatste kans dus voor de Kamer om kinderen als Ahmed te steunen. Veel Kamerleden hebben afgelopen woensdag gezien hoe kinderen zoals de meer bekende Shenjun met zijn burgemeesters Ostendorp streden om het WK Kinderpardon Voetbal. De echte beker moet echter op papier komen: de vergunning om eindelijk te mogen blijven.

Moties verzoeken om oplossing

Het is belangrijk om op te merken dat de weg naar die oplossing open is gehouden in de meeste moties die morgen in stemming worden gebracht. De reactie van staatssecretaris Teeven op de moties was 'de regels zijn de regels, die blijven zo'. De meeste moties vragen echter niet om een verandering van regels maar om een oplossing voor kinderen die nu in grote nood en onzekerheid verkeren.

Willekeur

De enige opening die de staatssecretaris biedt, is om te kijken naar brieven van burgemeesters over kinderen in hun dorp of stad. Defence for Children heeft de afgelopen weken met man, vrouw en macht geprobeerd om alle betrokkenen hier op te wijzen. Maar wat we al vreesden, blijkt bewaarheid: de willekeur die dit met zich meebrengt is niet te overzien. Voor slechts een klein deel van de met uitzetting bedreigde kinderen zal zo'n brief komen. Kinderen zijn jarenlang van centrum naar centrum, van opvangadres naar opvangadres gestuurd en hebben zelden dusdanige banden met een burgemeester dat er nu zo'n brief kan komen. Bovendien gaan burgemeesters hier heel verschillend mee om. De oproep van de burgemeesters aan Teeven was ook omgekeerd bedoeld: kijk nu zelf nog eens naar de dossiers van de afgewezen kinderen. Vanuit onze helpdesk weten we dat juist in de Kinderpardonzaken door advocaten nog eens alles uit de kast is gehaald. De dossiers puilen uit van brieven van bezorgde hulpverleners of betrokken maatschappelijke groepen. Het is niet meer dan redelijk dat deze aangedragen 'schrijnende omstandigheden' of aspecten van 'maatschappelijk belang', een veel grotere rol spelen dan wij tot nu zien in de beslissingen.

Stem met oog voor kinderrechten

Door te stemmen voor de moties die oproepen om voor de verschillende uitgesloten groepen kinderen tot een oplossing te komen, biedt u een houvast voor de staatssecretaris om met een meer op kinderrechten gebaseerde blik naar de kinderen te kijken. En u laat weten waar u staat: achter de kinderen. Het belang van het kind moet weer voorop staan. Volgens het VN-Kinderrechtenverdrag moet dat belang uitdrukkelijk voorop staan bij alle beslissingen die kinderen raken. Het Kinderpardon is daarvan een voorbeeld bij uitstek. Op het belang van het kind was de strijd voor het Kinderpardon ooit gebaseerd en het is zeer verontrustend dat de belangen van vele kinderen nu toch ondergesneeuwd raken.

De overgangsregeling van het Kinderpardon is afgesloten. Door nu in één keer een oplossing te zoeken voor de 600 overgebleven kinderen, wordt dat Kinderpardon op een waardige manier tot een einde gebracht. Bovendien voorkomen we dat gemeenschappen tot in lengte van jaren blijven strijden voor hun voetbalmaatje, klasgenoot, kerkganger, buurtkind. De maatschappelijke verontwaardiging over de wijze waarop het Kinderpardon nu uitpakt, wordt breed gedragen. Burgemeesters van alle politieke partijen hebben de staatssecretaris opgeroepen om zijn afwijzingen te heroverwegen.

Morgen stemt u over het lot van kinderen die nu een oplossing nodig hebben. Doe dat met oog voor de menselijke maat. Deze kinderen staan te trappelen om volwaardig en legaal deel te nemen aan de Nederlandse maatschappij.

Ik wens u wijsheid toe bij uw beslissingen morgen.

Met vriendelijke groet,

Aloys van Rest,
directeur Defence for Children